

012017

Repertoriumnummer 2016/2924
Datum van uitspraak 21 maart 2016
Rolnummer 2006/AR/354

Uitgifte		
Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Eindarrest
- Handelspraktijken
- Intellectuele eigendom

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

eerste kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000408716-0001-0008-01-01-1

000218

2006/AR/354

NV SKY MAN INTERNATIONAL, met vennootschapszetel gevestigd te 2850 Boom, Scherpenhoek Z1B, blok 70 en ingeschreven in de kruispuntbank der ondernemingen onder nr. 0448.340.532;

appellante,

vertegenwoordigd door mr. André Van Droogenbroeck, advocaat te 1730 Asse, Bloklaan 44 (ref.: AVD10029);

tegen het vonnis van de eerste B kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 18 november 2005, aldaar gekend onder nr. A.R. 04/2825/A;

tegen:

1. **NV ANTWERPS OCTROOI- EN MERKENBUREAU MFJ BOCKSTAEL**, met vennootschapszetel gevestigd te 2000 Antwerpen, Arenbergstraat 13 en ingeschreven in de kruispuntbank der ondernemingen onder nr. 0400.526.955;

vertegenwoordigd door mr. Paul Hoogmartens loco mr. Guido Huyghe, advocaat te 2000 Antwerpen, Lange Nieuwstraat 47 (ref.: 072054/GH/PH/rd);

2. , zonder gekend beroep, wonende te :
in haar hoedanigheid van rechtsopvolgster van wijlen ,
geboren te op , in leven wonende te
; en overleden te op , **die het geding vrijwillig heeft hervat;**

vertegenwoordigd door mr. Dieter Decoster loco mr. Olivier Van Obberghen, advocaat te 1800 Vilvoorde, Medialaan 28 B (ref.: I ;/VAN OBBERGHEN Olivier);

geïntimeerden,

*****

PAGE 01-00000408716-0002-0008-01-01-4

010218

1. Wat de feitelijke achtergrond en het procesverloop in het verleden betreft, verwijst het hof naar zijn tussenarrest van 29 januari 2007. Bij dat tussenarrest werden twee onderscheiden deskundigenonderzoeken bevolen, meer bepaald:

- één (door P. Lejeune) in verband met de feitelijke elementen die moeten toelaten te beoordelen of de betrokken takel al dan niet voldoet aan de voorwaarden voor octrooi-bescherming in de zin van de ter zake toepasselijke (oude) Wet van 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien;
- één (door R. Verheyen) omtrent de omvang van de schade die de appellante heeft geleden ingevolge het verlies van de rechten verbonden aan dat octrooi (dat vervallen is ingevolge de contractuele wanprestatie van de eerste geïntimeerde).

2. In uitvoering van het tussenarrest van 29 januari 2007 hebben de aangestelde deskundigen hun onderscheiden eindverslagen ter griffie van dit hof neergelegd, meer bepaald:

- op 12 juli 2010 door P. Lejeune;
- op 2 januari 2013 door R. Verheyen.

3. Bij op 19 augustus 2015 ter griffie neergelegde “akte van hervatting van geding met conclusie” heeft _____ verklaard het geding vrijwillig te hervatten als enige wettige erfgename van haar overleden echtgenoot, wijlen _____, de tweede geïntimeerde.

4. De zaak werd conform artikel 747, § 2 Ger. W. vastgesteld en behandeld op de zitting van 22 februari 2016.

5. De resterende vorderingen

5.1. Bij haar op 18 december 2014 ter griffie neergelegde “tweede beroepsbesluiten na deskundige onderzoeken” vraagt de appellante:

- haar vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- dienvolgens de geïntimeerde te veroordelen tot betaling aan haar van het bedrag van 536.911,00 EUR, vermeerderd met de wettelijke intrest vanaf 15 juni 2003 (gemiddelde datum) en met de kosten van de beide aanleggen (dagvaarding: 251,72 EUR, rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 356,97 EUR, rolrecht hoger beroep: 186,00 EUR, kosten deskundige Lejeune: 30.018,02 EUR, kosten deskundige Verheyen: 12.100,00 EUR en

PAGE 01-00000408716-0003-0008-01-01-4

010200

rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 11.000,00 EUR).

5.2. Bij haar op 24 februari 2015 ter griffie neergelegde “aanvullende conclusie hoger beroep na deskundig onderzoek” vraagt de eerste geïntimeerde:

- het hoger beroep van de appellante ontvankelijk, maar ongegrond te verklaren;
- dienvolgens het bestreden vonnis te bevestigen;
- de appellante te veroordelen tot de kosten van het hoger beroep (rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 11.000,00 EUR).

5.3. Blijkens haar op 19 augustus 2015 ter griffie neergelegde “akte van hervatting van geding met conclusie” vraagt de tweede geïntimeerde de appellante, dan wel de eerste geïntimeerde te veroordelen tot de kosten van het hoger beroep.

6. Beoordeling

A. Omtrent de geldigheid van het octrooi nr. 1000710A4

6.1. In zijn op 12 juli 2010 ter griffie neergelegd eindverslag komt deskundige P. Lejeune tot de conclusie dat “*twee criteria, de overwinning op een vooroordeel en een nieuwe oplossing voor een probleem (de slijtage) waar in het vak al lang gezocht werd, bevestigen dat BE 1 000 710 voor uitvinderswerkzaamheid vatbaar is*”, na daaraan voorafgaand onder meer te hebben overwogen dat:

- de kern van octrooi BE 1 000 710 is: “*takel gekenmerkt door de combinatie van twee parallelle schijf helften, door elastische middelen verbonden, met aan de omtrek een kabelgroef waarvan de flankgedeelten, op de plaats waar de kabel ingeklemd wordt, parallel zijn. Langs het omslaggebied zijn kabel begeleidingswieltjes voorzien*”;
- de nieuwheid in BE 1 000 710 berust op “*de flankgedeelten, op de plaats waar de kabel ingeklemd wordt, parallel zijn*”;
- wat de uitvinderswerkzaamheid betreft, “*BE 1 000 710 ... bewezen (heeft) dat deze oplossing, tegen alle vooroordelen, wel werkte*” en “*het octrooi BE 1 000 710 ... zich (onderscheidt) door zijn originaliteit*”; “*met zijn kennis van de stand van de techniek ... was de “man van het vak”, zonder creativiteit, nooit op het idee gekomen een groef met parallel instelbare vlakken voor een hijsinrichting te concipiëren*”.

6.2. Het hof maakt deze besluitvorming en motivering van deskundige P. Lejeune tot de zijne. De dienaangaande door de partijen tijdig geformuleerde opmerkingen werden door de

010021

deskundige ontmoet en op gedetailleerde wijze weerlegd. De niet (tijdig) aan de deskundige voorgelegde opmerkingen van de partijen worden ambtshalve uit de debatten geweerd (artikel 976, tweede lid Ger. W.). Door geen van de partijen worden objectieve gegevens naar voor gebracht die afbreuk zouden doen aan de oordeelkundige motivering van het verslag van deskundige P. Lejeune. Dat laatste geldt in het bijzonder voor de “historische achtergrond” waarnaar de eerste geïntimeerde verwijst.

6.3. Slotsom is dat bewezen is dat het octrooi nr. 1000710A4, waarvan de appellante de rechten verloren is ingevolge de vaststaande contractuele wanprestatie van de eerste geïntimeerde, voldoet aan de voorwaarden van artikel 2 van de ter zake toepasselijke (oude) Wet van 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien en bijgevolg een geldig octrooi is.

B. Omtrent de omvang van de door de appellante geleden schade

6.4. Bij zijn tussenarrest van 29 januari 2007 heeft dit hof reeds geoordeeld dat de appellante, ingevolge het verlies van de rechten verbonden aan het octrooi nr. 1000710A4, veroorzaakt door de contractuele wanprestatie van de eerste geïntimeerde, schade heeft geleden, meer bepaald doordat zij daardoor niet meer in staat was/is de namaking in België van de betrokken takel door concurrerende firma's, aan te vechten. Blijft de vraag naar de omvang van die schade.

6.5. In haar op 2 januari 2013 ter griffie neergelegd eindverslag komt deskundige R. Verheyen tot de volgende conclusie:

- “• *Wij hebben de schade die de appellante heeft geleden ingevolge het verlies van de rechten verbonden aan het Belgische octrooi nr. 1000710A4 beschreven en ramen deze op **536.589 EURO.***
  - *De kosten verbonden aan het octrooi waarvoor wij een verantwoording hebben ontvangen bedragen **322 EUR.***
- ...”

dit na onderzoek en analyse van drie onderscheiden elementen op basis van mededelingen haar gedaan door de concurrent, NV Sky Climber Europe, meer bepaald:

- het aantal stuks dat met het betrokken octrooi werd geproduceerd in de periode gaande van 1 maart 1999 (datum van overdracht van het octrooi) tot 14 maart 2009: het gaat om twee takelmodellen (CX500 en Compact) voor in totaal 3.403 stuks;
- de waarde (zijnde de netto-omzet) van de verkochte eenheden: 10.731.779,00 EUR;
- het inkomstenverlies van de appellante, berekend op basis van de “market-approach” (wat is de markt bereid om te betalen voor het patent/octrooi of voor het gebruik ervan?): op basis van een royalty van 5 % x 10.731.779,00 EUR bedraagt dat inkomsten-

PAGE 01-00000408716-0005-0008-01-01-4

010222

verlies 536.589,00 EUR.

6.6. Ook deze besluitvorming en motivering van deskundige R. Verheyen maakt dit hof tot de zijne. De dienaangaande door de partijen tijdig geformuleerde opmerkingen werden door de deskundige ontmoet en op gedetailleerde wijze weerlegd. De niet (tijdig) aan de deskundige voorgelegde opmerkingen van de partijen worden ambtshalve uit de debatten geweerd (artikel 976, tweede lid Ger. W.). Door geen van de partijen worden objectieve gegevens naar voor gebracht die afbreuk zouden doen aan de oordeelkundige motivering van het verslag van deskundige R. Verheyen.

6.7. Slotsom is dat de schade op vergoeding waarvan de appellante tegenover de eerste geïntimeerde gerechtigd is, vastgesteld wordt op het bedrag van 536.911,00 EUR in hoofdsom. Die hoofdsom is te vermeerderen met:

- de vergoedende (gerechtelijke) intrest aan de wettelijke rentevoet te rekenen vanaf 7 maart 2004 (gemiddelde datum) tot heden;
- de (gerechtelijke) moratoire intrest aan dezelfde rentevoet te rekenen vanaf heden tot en met de datum van de effectieve betaling.

C. Omtrent de (resterende) kosten van de beide aanleggen

6.8. Als in het ongelijk gestelde partij wordt de eerste geïntimeerde veroordeeld tot de gedingkosten (artikel 1017, eerste lid Ger. W.).

6.9. De rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep wordt vereffend op het (geïndexeerde) basistarief van 11.000,00 EUR (in geld waardeerbare vordering in de schijf gaande van 500.000,01 EUR tot 1.000.000,00 EUR).

6.10. Aan de tweede geïntimeerde worden geen kosten van het hoger beroep toegekend. Zijn (zelfstandig) hoger beroep (ertoe strekkende de eerste geïntimeerde te doen veroordelen tot betaling aan hem van een schadevergoeding ten bedrage van 100.000,00 EUR wegens tergend of roekeloos geding) werd bij het tussenarrest van 29 januari 2007 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard. De gewijzigde (tussen)vordering van de appellante tegen de tweede geïntimeerde werd bij datzelfde tussenarrest van 29 januari 2007 ontvankelijk en gegrond verklaard. Het incidenteel beroep van de eerste geïntimeerde (ertoe strekkende de tegenvordering van de tweede geïntimeerde tot toekenning van een schadevergoeding wegens tergend of roekeloos geding, als ongegrond af te wijzen) werd bij het tussenarrest van 29 januari 2007 gegrond verklaard.

6.2.2.2

7. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak, na herneming van de zaak gelet op de gewijzigde samenstelling van de kamer.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof:

- werkt het tussenarrest van 29 januari 2007 verder uit;
- verklaart de vordering van de appellante tegen de eerste geïntimeerde ontvankelijk en gegrond als volgt:
- veroordeelt de eerste geïntimeerde tot betaling aan de appellante van een schadevergoeding ten bedrage van 536.911,00 EUR, vermeerderd met:
  - o de vergoedende (gerechtelijke) intrest aan de wettelijke rentevoet op dat bedrag te rekenen vanaf 7 maart 2004 tot heden;
  - o de (gerechtelijke) moratoire intrest aan dezelfde rentevoet op datzelfde bedrag te rekenen vanaf heden tot en met de datum van de effectieve betaling;
- veroordeelt de eerste geïntimeerde tot de (resterende) kosten van de beide aanleggen en vereffent die aan de zijde van de appellante gevallen kosten als volgt:

o dagvaarding:	251,72 EUR
o rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg:	356,97 EUR
o rolrecht hoger beroep:	186,00 EUR
o kosten deskundige Lejeune:	30.018,02 EUR
o kosten deskundige Verheyen:	12.100,00 EUR
o rechtsplegingsvergoeding hoger beroep:	11.000,00 EUR

010204

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **EENENTWINTIG MAART TWEE-
DUIZEND ZESTIEN** door:

M. BLEYENBERGH

raadsheer, dd. voorzitter

B. CATTOIR

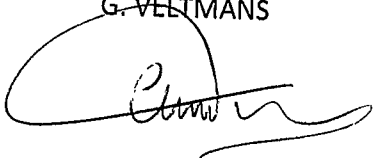
raadsheer

R. LYEN

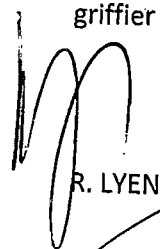
raadsheer

G. VELTMANS

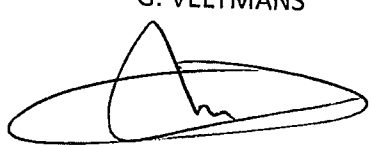
griffier

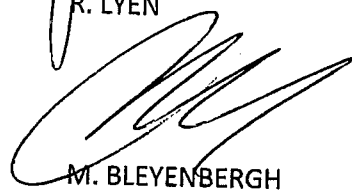
G. VELTMANS

R. LYEN

B. CATTOIR

M. BLEYENBERGH

013.03

Nummer: 391

Rep. nr.: 742

Zitting van:
29/01/2007

Het HOF VAN BEROEP, zitting houdend te ANTWERPEN, EERSTE KAMER, beslissend in burgerlijke zaken, heeft volgend arrest uitgesproken:

- tussenarrest: aanstelling deskundigen
- kopie arrest aan de Minister van Economische Zaken (uitvoeringszaken)

In zake: 2006/AR/354

N.V. SKY MAN INTERNATIONAL, met maatschappelijke zetel te 2850 BOOM, Zone 3 Unit 43-44, ingeschreven in het handelsregister te Antwerpen onder het nummer 295.749 en ingeschreven bij de Kruispuntbank voor Ondernemingen onder het nummer 0448.340.532,

- appellante
- tegen het vonnis op tegenspraak uitgesproken op 18 november 2005 door de 1ste B kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.
- vertegenwoordigd door Mr. André VAN DROOGENBROECK, advocaat te 1730 ASSE, Stationsstraat 69.

TEGEN

1. **N.V. ANTWERPS OCTROOI- EN MERKENBUREAU MFJ BOCKSTAEL**, met maatschappelijke zetel te 2000 ANTWERPEN, Arenbergstraat 13, ingeschreven bij de Kruispuntbank voor Ondernemingen onder het nummer 0400.526.955.

- geïntimeerde
- vertegenwoordigd door Mr. Raymond SCHROEYERS, advocaat te 2000 ANTWERPEN, Louizastraat 32 bus 1.

2. , wonende te

- geïntimeerde
- vertegenwoordigd door Mr. Dirk MERCKX, advocaat te 1600 SINT-PIETERS-LEEUW, Victor Nonnemansstraat 15 B.

1. Wat voorafgaat.

1.1. Bij exploit van 23.4.2002 dagvaardt de N.V. Sky Man International (appellante) de N.V. Antwerps Octrooi- en Merkenbureau MFJ Bockstael (eerste geïntimeerde) teneinde

- in hoofdorde, de eerste geïntimeerde te doen veroordelen tot betaling aan de appellante van een schadevergoeding, provisioneel begroot op 100.000,00 EUR + 742.687,15 EUR = 842.687,15 EUR, vermeerderd met de moratoire intrest, met de gerechtelijke intrest en met de gedingkosten;
- in ondergeschikte orde, bij toepassing van art. 19 Ger. W., een deskundige te doen aanstellen met opdracht de schade te begroten die de appellante heeft opgelopen als gevolg van de fout van de eerste geïntimeerde, dit op basis van de boekhouding van de appellante en in functie van de groeiperspectieven die de appellante op de internationale markten heeft,

dit alles bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad, spijs welk rechtsmiddel ook, en met uitsluiting van het vermogen tot kantonnement.

1.2. Bij exploit van 18.12.2002 laat de eerste geïntimeerde overgaan tot "*dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring en op rechtstreekse eis*" van Joris Maes (tweede geïntimeerde) teneinde

- de tweede geïntimeerde te doen veroordelen om tussen te komen in het hierboven bedoelde geding;
- de tweede geïntimeerde te doen veroordelen tot vrijwaring van de eerste geïntimeerde voor elke veroordeling die te haren laste, zowel in hoofdsom, rente als kosten, mocht worden uitgesproken;

- recht doende op de rechtstreekse eis, de tweede geïntimeerde te doen veroordelen tot betaling aan de eerste geïntimeerde van het bedrag van 842.687,15 EUR, vermeerderd met de moratoire intrest, met de gerechtelijke intrest en met de gedingkosten,

dit alles bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad, spijs welk rechtsmiddel ook, zonder zekerheidsstelling en met uitsluiting van het vermogen tot kantonnement.

1.3. Bij vonnis op 30.4.2004 op tegenspraak verleend door de 13de kamer van de rechtbank van koophandel te Antwerpen,

- verklaart deze rechtbank zich volstrekt onbevoegd om kennis te nemen van het onderhavig geschil;
- wordt de zaak dienvolgens verzonden naar de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

1.4. Bij het terzake bestreden vonnis op 18.11.2005 op tegenspraak verleend door de 1ste B kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen,

- wordt de hoofdvordering toelaatbaar, maar ongegrond verklaard (bij gebrek aan bewijs van de beweerde schade);
- wordt de subsidiaire tegenvordering (tot aanstelling van een deskundige) en de vordering tot gedwongen tussenkomst zonder voorwerp verklaard;
- wordt de tegenvordering van de tweede geïntimeerde toelaatbaar en als volgt gegrond verklaard;
- wordt de eerste geïntimeerde veroordeeld tot betaling aan de tweede geïntimeerde van een schadevergoeding wegens tergend of roekeloos geding ten bedrage van 2.500,00 EUR, vermeerderd met de kosten van de gedwongen tussenkomst;

- wordt de appellante veroordeeld tot de kosten verbonden aan de hoofdvordering;
  - en wordt het meer- en anders gevorderde afgewezen.
- 1.5. Bij zijn op 1.2.2006 ter griffie neergelegd verzoekschrift tot hoger beroep tekent de N.V. Sky Man International hoger beroep aan tegen het hierboven bedoelde vonnis van 18.11.2005.
- 1.6. De zaak werd vastgesteld ingevolge akkoord tussen de partijen tot vrijwillige regeling der conclusietermijnen en behandeld op de terechtzitting van 18.12.2006.

2. De vorderingen in hoger beroep.

- 2.1. De appellante streeft de gedeeltelijke hervorming na van het bestreden vonnis en vraagt meer bepaald (op 10.7.2006 ter griffie neergelegde beroepsbesluiten)
- in hoofdde, de eerste geïntimeerde te veroordelen tot betaling aan de appellante van een schadevergoeding ten bedrage van 842.687,15 EUR, onder uitdrukkelijk voorbehoud van wijziging, vermeerdering of vermindering in de loop van het geding, vermeerderd met de moratoire intrest, met de gerechtelijke intrest en met de gedingkosten; de eerste geïntimeerde tevens te veroordelen tot het terugbetalen van alle kosten die werden gemaakt met het oog op het bekomen en het in stand houden van het betrokken octrooi;
  - in ondergeschikte orde, een deskundige aan te stellen met de hiernavolgende opdracht:

"Partijen en hun raadslieden binnen de 8 dagen na zijn tewerkstelling oproepen met ver-

melding van plaats, dag en uur van de expertisезitting;

Kennis te nemen van alle nuttige stukken en bescheiden dewelke hem door partijen zullen worden overgemaakt;

Zowel de geleden als toekomstige schade te beschrijven en te begroten dewelke concludante geleden heeft ingevolge de fout van 1ste geïntimeerde inzonderheid ingevolge het verlies van haar octrooi nummer 1000710A4;

Deze schade te begroten op basis van de boekhoudkundige gegevens van concludante en in functie van de groeiperspectieven van concludante op de internationale markten, het verlies aan exclusiviteit, productie en commercialisatie van het geoctrooieerde product alsmede het verlies aan inkomsten van concludante te berekenen aan royalty's uit een octrooiligentieovereenkomst voor de duur van de geldigheid van het bewuste octrooi;

Alle kosten verbonden aan het bekomen van het octrooi en het in stand houden ervan te begroten en vast te stellen;

Te antwoorden op alle mogelijke vragen en opmerkingen van partijen";

- in uiterst ondergeschikte orde, alvorens recht te spreken een deskundige aan te stellen met opdracht, in een gemotiveerd verslag en na alle nuttige stukken te hebben geraadpleegd en op alle vragen van partijen te hebben geantwoord, de waarde te bepalen van het octrooi nummer 1.000.710A4 (indieningsnummer 8700849) en te zeggen of voormeld octrooi al dan niet nietig is;

- in beide laatste gevallen de kosten voor te behouden.

In haar op 9.10.2006 ter griffie neergelegde 'aanvullende beroepsbesluiten' wijzigt de appellante haar vordering ten opzichte van de tweede geïntimeerde en vraagt zij nog slechts het arrest gemeen en tegenstelbaar te verklaren aan de tweede geïntimeerde.

2.2. Bij haar op 8.5.2006 ter griffie neergelegde conclusie

- vraagt de eerste geïntimeerde het hoger beroep van de appellante ontvankelijk, maar ongegrond te verklaren, met veroordeling van de appellante tot de kosten van het hoger beroep;
- vraagt de eerste geïntimeerde, ondergeschikt (bij wijze van bewarend incidenteel beroep), een deskundige aan te stellen met opdracht in een ter griffie neer te leggen met redenen omkleed advies na te gaan of het octrooi nr. 1.000.710 A4 (indieningsnummer 8700849) al dan niet zonder waarde, nietig is, daar de materiële voorwaarden van "uitvinding" en "nieuwigheid" niet aanwezig zijn;
- tekent de eerste geïntimeerde tevens incidenteel beroep aan ertoe strekkende de tegenvordering van de tweede geïntimeerde wegens tergend of roekeloos geding ongegrond te verklaren, met veroordeling van de tweede geïntimeerde tot de gedingkosten.

2.3. Bij zijn op 12.5.2006 ter griffie neergelegde beroepsbesluiten

- vraagt de tweede geïntimeerde in hoofdorde het hoger beroep van de appellante af te wijzen en het bestreden vonnis te bevestigen;
- vraagt de tweede geïntimeerde, ondergeschikt, voor het geval mocht worden ingegaan op de vordering

van de appellante tot aanstelling van een deskundige,

- i. akte te willen nemen van zijn uitdrukkelijk voorbehoud betreffende de daaraan verbonden kosten;
  - ii. hem "*voorafgaandelijk buiten zake te stellen*";
- tekent de tweede geïntimeerde incidenteel beroep aan ertoe strekkende de eerste geïntimeerde te veroordelen tot betaling aan de tweede geïntimeerde van een schadevergoeding ten bedrage van 100.000,00 EUR wegens tergend of roekeloos gedrag.

3. Aangaande de tijdigheid, de regelmatigheid en de ontvankelijkheid van de hogere beroepen.

- 3.1. Het Hof heeft kennis genomen van de door de wet vereiste processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder het bestreden vonnis, waarvan geen akte van betekening wordt voorgelegd, en stelt vast dat tegen dat vonnis tijdig, regelmatig naar vorm en op ontvankelijke wijze,
- door de appellante hoger beroep werd aangetekend bij haar op 1.2.2006 ter griffie neergelegd verzoekschrift tot hoger beroep (dit laatste onder voorbehoud van wat hierna onder nr. 3.2 wordt gezegd);
  - door de eerste geïntimeerde incidenteel beroep werd aangetekend bij haar op 8.5.2006 ter griffie neergelegde conclusie.
- 3.2. Het Hof stelt vast dat de appellante in haar verzoekschrift tot hoger beroep, naast de eerste geïntimeerde, ook Joris Maes als (tweede) geïntimeerde vermeldt. Van de tweede geïntimeerde werd door de appellante voor de eerste rechter niets gevorderd, terwijl bij het bestreden vonnis ook niet

wordt geoordeeld in de verhouding tussen die partijen. Bij gebrek aan rechtsband wordt het hoger beroep van de appellante, in de mate waarin het gericht is tegen de tweede geïntimeerde, dan ook niet ontvankelijk verklaard.

- 3.3. Krachtens art. 1054 Ger. W. kan de gedaagde in hoger beroep te allen tijde incidenteel beroep instellen tegen alle partijen die in het geding zijn voor de rechter in hoger beroep, zelfs indien hij het vonnis zonder voorbehoud heeft betekend of er vóór de betekening in berust heeft. De partij die via het hoger beroep in het appelgeding wordt betrokken zonder dat evenwel iets van haar gevorderd werd voor de eerste rechter, is niet te kwalificeren als gedaagde in hoger beroep. Dat is ten andere ook zo omdat van Joris Maes ook in hoger beroep niets gevorderd wordt. Joris Maes kan derhalve geen incidenteel beroep aantekenen. Het bij de op 12.5.2006 ter griffie neergelegde beroepsbesluiten door Joris Maes aangetekende beroep kan bijgevolg niet worden gekwalificeerd als een ontvankelijk incidenteel beroep.
- 3.4. Het Hof gaat evenwel ambtshalve over tot de kwalificatie van het beroep van Joris Maes als een door de betrokkene bij conclusie ingesteld, zelfstandig hoger beroep. Het bestreden vonnis werd niet betekend, zodat dit hoger beroep tijdig werd aangetekend.

4. De feiten.

- 4.1. De feitelijke gegevens die aan de onderscheiden vorderingen ten grondslag liggen, kunnen worden samengevat als volgt:
- de appellante is een bedrijf dat gespecialiseerd is in de fabricatie en in de verkoop van takels (zijnde inrichtingen voor het heffen en vieren of voor het trekken van lasten door middel van een kabel die langs een aandrijfschijf geleid wordt), platformen en permanente installaties voor hoogtewerken, met pro-

ductie in België en voornamelijk verkoop in het buitenland;

- de tweede geïntimeerde werkte als afgevaardigd - bestuurder van de appellante in de periode gaande van 2.10.1992 tot 24.3.1999;
- op 14.3.1989 wordt door het Ministerie van Economische Zaken aan de tweede geïntimeerde een Belgisch uitvindingsoctrooi toegekend voor: Takel, met nr. 1000710A4, en met indieningsnummer 8700849, voor de duur van 20 jaar, onder voorbehoud van de betaling van de jaartaksen;
- de tweede geïntimeerde werd bij de octrooi - aanvraag vertegenwoordigd door de eerste geïntimeerde die naderhand ook jaarlijks een herinnering zendt om de jaartaks te vereffenen;
- bij brief van 5.11.1998 meldt de tweede geïntimeerde, in zijn hoedanigheid van afgevaardigd - bestuurder van de appellante, aan de eerste geïntimeerde dat het hierboven bedoelde octrooi, dat op zijn persoonlijke naam staat, moet worden overgedragen aan de appellante, zodat het haar volledige eigendom wordt; aan de eerste geïntimeerde wordt gevraagd daarvoor de nodige documenten toe te sturen aan de appellante;
- op 26.3.1999 meldt de appellante aan de eerste geïntimeerde dat de tweede geïntimeerde geen deel meer uitmaakt van de appellante;
- bij brief van 30.3.1999 bevestigt de eerste geïntimeerde de ontvangst van deze mededeling;
- op 1.3.1999 werd ondertussen de (door de eerste geïntimeerde opgestelde) akte van overdracht met betrekking tot het octrooi ondertekend tussen de appellante en de tweede geïntimeerde, die daarbij bei-

den volmacht hebben gegeven aan de eerste geïntimeerde om namens hen alle nodige formaliteiten te vervullen met het oog op het handhaven van de rechten van de partijen en meer bepaald voor de aantekening van deze overdracht in de betrokken octrooiregisters;

- bij aangetekende brief van 29.4.1999 bezorgt de appellante de eerste geïntimeerde een origineel exemplaar van deze akte van overdracht, dit met het oog op de registratie hiervan bij de bevoegde overheden;
- bij brief van 30.4.1999 bevestigt de eerste geïntimeerde dat zij het nodige heeft gedaan voor de officiële registratie van de overdracht;
- bij brief van 10.6.1999 zendt de eerste geïntimeerde de officiële notificatie van de overdracht die op 28.5.1999 werd geregistreerd bij het Ministerie van Economische Zaken;
- bij brief van 11.1.2001 geeft de eerste geïntimeerde aan de appellante een overzicht met betrekking tot de bescherming van het merk Sky Man en meldt zij dat er op naam van de appellante geen octrooien staan ingeschreven;
- bij faxbericht van 22.1.2001 wijst de appellante op de hierboven bedoelde overdracht van het octrooi 1000710A4 op 1.3.1999 en vraagt zij de eerste geïntimeerde om haar registers na te zien en zo nodig te verbeteren;
- omstreeks midden november 2001 neemt de appellante opnieuw contact op met de eerste geïntimeerde in verband met de rechten op het octrooi waarvan sprake, waarop de eerste geïntimeerde meedeelt dat de appellante op 26.5.1999 instructie heeft gegeven om dit octrooi te laten vervallen, hetgeen zij

dan ook heeft gedaan door de niet betaling van de volgende jaartaks;

- de appellante betwist ooit zulke instructies te hebben gegeven en stelt de eerste geïntimeerde op 19.11.2001 in gebreke voor haar foutieve handelswijze, als gevolg waarvan voormeld octrooi is verval-
- bij brief van 8.2.2002 van haar raadsman maakt de appellante ten laste van de eerste geïntimeerde aanspraak op betaling van een schadevergoeding ten bedrage van 742.687,15 EUR.

5. Beoordeling.

Voorafgaand.

Ter terechtzitting van 18.12.2006 heeft de raadsman van de tweede geïntimeerde een 'pleitnota' neergelegd. De eerste geïntimeerde heeft zich hiertegen verzet. Terecht. De pleitnota waarvan sprake is te aanzien als een stuk in de zin van art. 736 e.v. Ger. W. Bij art. 740 Ger. W. wordt voorgeschreven:

"Alle memories, nota's of stukken die niet ten laatste tegelijk met de conclusies of, bij toepassing van artikel 735, vóór de sluiting der debatten zijn overgelegd, worden ambtshalve uit de debatten geweerd".

De hierboven bedoelde pleitnota werd niet medegedeeld, samen met de (laatste) op 12.5.2006 ter griffie neergelegde 'beroepsbesluiten' voor de tweede geïntimeerde. Die pleitnota wordt bijgevolg ambtshalve uit de debatten geweerd.

5.1. Aangaande het hoger beroep van de appellante.

5.1.1. Aangaande de contractuele wanprestatie van de eerste geïntimeerde.

5.1.1.1. Bij de 'akte van overdracht' van het betrokken Belgisch octrooi nr. 1000710A4, die op 1.3.1999 te Boom werd ondertekend door de tweede geïntimeerde en door de appellante (stuk nr. 3 in het bundel van de appellante), wordt onder meer nadrukkelijk bedongen:

"...

Ondergetekende partijen geven hierbij volmacht aan de Heer E. M. Sc. P/A, Antwerpen, met vermogen van in-de-plaats-stelling, om voor hen en in hun naam alle nodige formaliteiten te vervullen met het oog op het handhaven der rechten van partijen en meer bepaald voor de aantekening van deze overdracht in de betrokken octrooiregisters.

..."

Het staat verder vast

- dat die akte van overdracht van 1.3.1999, bij telefaxbericht van 23.4.1999, door de appellante werd toegestuurd aan de eerste geïntimeerde (stuk nr. 5 in het bundel van de appellante);
- dat de eerste geïntimeerde, bij brief van 30.4.1999, aan de appellante heeft laten weten de opdracht te aanvaarden en het nodige te zullen doen voor de uitvoering daarvan (stuk nr. 6 in het bundel van de appellante).

Bijgevolg had de eerste geïntimeerde als volmacht houder van de appellante de opdracht om alle nodi-

ge formaliteiten te vervullen met het oog op de handhaving van de rechten van de appellante op het octrooi waarvan sprake.

5.1.1.2. Het wordt niet betwist dat de eerste geïntimeerde de hierboven bedoelde opdracht niet heeft uitgevoerd. Meer bepaald werd nagelaten in 1999 tijdig de jaartaks te betalen, zodat het betrokken octrooi kwam te vervallen.

5.1.1.3. De eerste geïntimeerde beweert dat zij terecht heeft gehandeld als gezegd en de haar toevertrouwde opdracht niet heeft uitgevoerd. Zij zou van de appellante instructies in die zin hebben ontvangen. Dat laatste wordt door de appellante formeel betwist.

5.1.1.4. Bij art. 1315, lid 1 B.W. wordt voorgeschreven:

"Hij die de uitvoering van een verbintenis vordert, moet het bestaan daarvan bewijzen. Omgekeerd moet hij die beweerd bevrijd te zijn, het bewijs leveren van de betaling of van het feit dat het tenietgaan van zijn verbintenis heeft teweeggebracht".

Bij toepassing van het tweede lid van deze wetsbepaling behoort het aan de eerste geïntimeerde te bewijzen dat zij van de appellante effectief de instructie heeft ontvangen de haar toevertrouwde opdracht niet uit te voeren.

5.1.1.5. Tot bewijs van haar bewering verwijst de eerste geïntimeerde enkel naar een faxbericht haar op 26.5.1999 door de appellante toegestuurd in de hiernavolgende bewoordingen (stuk nr. 12 in het bundel van de eerste geïntimeerde):

"...

Wij refereren naar uw bovenvermeld schrijven i.v.m. de jaartaksen van de handtakel. Wij

melden U bij deze dat de Raad van Bestuur van SKY MAN® INTERNATIONAL N.V., beslist heeft deze handtakel niet meer verder te produceren wegens totaal onrendabel. Bijgevolg zien wij het nut niet in van het verder in stand houden van dit octrooi, in geen enkel land.

Ter informatie melden wij U ook dat ook voor wat betreft deze takel een Akte van Overdracht werd ondertekend door de Heer ..... met als overnemer SKY MAN® INTERNATIONAL N.V.

Refererend naar wat hierboven vermeld werd, zien wij het nut niet in om hiervoor verdere kosten te doen voor officiële registratie van deze overdracht.

..."

Meer bepaald schrijft de eerste geïntimeerde dienaangaande in haar brief van 14.11.2001 gericht aan de appellante (stuk nr. 12 in het bundel van de appellante):

"...

Voortgaande op uw schrijven van 26 mei 1999, hebben wij de eerste paragraaf geïnterpreteerd als zijnde een instructie tot het laten vervallen van het voornoemd Britse octrooi voor "Handtakel".

In de tweede paragraaf verwijst U naar een akte van overdracht, wat enkel betrekking kan hebben op de overdracht van uw Belgisch octrooi nr. 1.000.710 voor "Takel", aangezien er enkel een overdracht hangende was voor dit Belgisch octrooi en niet voor de "Handtakel".

In de laatste paragraaf van uw voornoemd schrijven stelt U, dat verdere kosten voor de overdracht niet meer nuttig zijn.

Welnu, uit deze paragraaf hebben wij afgeleid, aangezien er enkel een overdracht hangende was voor het Belgisch octrooi nr. 1.000.710, dat U dit BE 1.000.710 wenste te laten vervallen.

...".

Terecht laat de appellante gelden

- dat haar faxbericht van 26.5.1999 uitsluitend betrekking heeft op het Brits octrooi voor "handtafel", octrooi dat haar door de tweede geïntimeerde ook was overgedragen;
- dat dit faxbericht derhalve onmogelijk de instructie kan bevatten om het Belgisch octrooi waarvan terzake sprake is, te laten vervallen;
- dat de interpretatie die de eerste geïntimeerde geeft aan de inhoud van het faxbericht van 26.5.1999 bijgevolg niet strookt met de werkelijke toedracht van zaken.

De eerste geïntimeerde betwist overigens niet dat zij een vergissing heeft begaan bij de interpretatie van de inhoud van het faxbericht van 26.5.1999.

- 5.1.1.6. De eerste geïntimeerde blijft derhalve in gebreke een afdoende bewijsvoering te doen van haar bewering dat zij, ingevolge instructies van de appellante, bevrijd was van de verbintenissen die voor haar voortvloeien uit de haar toevertrouwde opdracht om alle nodige formaliteiten te vervullen met het oog op de handhaving van de rechten van de eerste geïntimeerde op het Belgisch octrooi nr. 1000710A4. Gegeven de omstandigheid dat die opdracht niet werd

uitgevoerd door haar eigen vergissing, meer bepaald door na te laten tijdig over te gaan tot betaling van de op dat octrooi verschuldigde jaartaks, is de eerste geïntimeerde tekort gekomen aan de op haar rustende middelenverbintenis en is haar contractuele aansprakelijkheid terzake betrokken. De vraag of de eerste geïntimeerde aan de appellante en/of aan de tweede geïntimeerde in 1999 al dan niet een herinneringsbrief (tot betaling van de jaartaks) heeft toegestuurd of moest toesturen, is verder irrelevant.

5.1.2. Aangaande het oorzakelijk verband.

5.1.2.1. Het staat vast dat, ingevolge de contractuele wanprestatie van de eerste geïntimeerde, de appellante de rechten verloren heeft verbonden aan het Belgisch octrooi nr. 1000710A4.

5.1.2.2. De omstandigheid dat de appellante wist dat jaarlijks een taks diende betaald te worden om het octrooi te handhaven en dat zij, na het verstrijken van de normale betalingstermijn, nog over een bijkomende termijn beschikte van 8 maanden om die taks te voldoen en aldus het verval van het octrooi te vermijden, doet niets terzake. De appellante had de eerste geïntimeerde volmacht gegeven om al het nodige te doen tot handhaving van het octrooi. Zij mocht er derhalve op vertrouwen dat de eerste geïntimeerde daartoe de nodige initiatieven zou nemen. De inertie van de appellante is niet als een fout/onzorgvuldigheid te bestempelen.

5.1.3. Aangaande het bestaan en de omvang van de schade.

5.1.3.1. De appellante laat gelden dat zij schade heeft geleden omdat zij haar rechten niet meer kan doen gelden ten aanzien van de concurrentie die produceert op basis van het octrooi dat thans vervallen is. De

eerste geïntimeerde betwist het bestaan en de omvang van de schade op vergoeding waarvan de appellante aldus aanspraak maakt.

5.1.3.2. De eerste geïntimeerde laat in eerste orde gelden dat de appellante geen schade bewijst, aangezien het octrooi waarvan sprake nietig is bij toepassing van art. 49 van de Wet van 28.3.1984 op de uitvindingsoctrooiën, meer bepaald omdat de takel beschreven in het betrokken octrooi geen uitvinding is en niet nieuw is in de zin van art. 2 van de voormelde Wet.

Art. 2 van de hierboven bedoelde Wet luidt:

"Onder de voorwaarden en binnen de grenzen van deze wet wordt onder de naam "uitvindingsoctrooi", hierna octrooi genoemd, een uitsluitend en tijdelijk recht van exploitatie verleend voor iedere uitvinding die nieuw is, op uitvinderswerkzaamheid berust en vatbaar is voor toepassing op het gebied van de nijverheid".

De omstandigheid dat de eerste geïntimeerde de appellante (of haar rechtsvoorganger, de tweede geïntimeerde) heeft bijgestaan bij de aanvraag van het betrokken octrooi en naderhand bij de vervulling van de formaliteiten vereist voor de handhaving ervan, impliceert niet dat het hier zou gaan om een geldig octrooi. Bevestiging daarvan is te lezen in art. 2 van het octrooi van 14.3.1989 dat luidt als volgt (stuk nr. 1 in het bundel van de appellante) :

"Dit octrooi is toegekend zonder voorafgaand onderzoek van zijn octrooieerbaarheid, zonder waarborg voor zijn waarde of van juistheid van de beschrijving der uitvindingen en op eigen risico van de aanvrager".

- Het Hof is van oordeel dat, om uit te maken of de takel, voorwerp van het Belgisch octrooi nr. 1000710A4, al dan niet voldoet aan de voorwaarden bedoeld bij de hierboven geciteerde wetsbepaling, de aanstelling van een deskundige zich opdringt. De appellante en de eerste geïntimeerde gaan ten andere akkoord met deskundigenadvies in dit verband, zij het in (uiterst) ondergeschikte orde.

5.1.3.3. Voor het geval het octrooi waarvan sprake geldig mocht zijn (wat dus nog moet blijken uit de resultaten van het deskundigenonderzoek waarvan sprake in nr. 5.1.3.2), is het Hof met de appellante van oordeel dat wel degelijk vaststaat dat zij schade heeft geleden ingevolge de hierboven beschreven gang van zaken. De appellante was daardoor immers niet (meer) in staat de namaking in België aan te vechten door concurrerende firma's van de takel, voorwerp van het inmiddels vervallen octrooi.

Terecht laat de eerste geïntimeerde gelden dat de omvang van die schade door de appellante vooralsnog niet bewezen wordt. Haar berekening dien-aangaande is volstrekt eenzijdig en kan als dusdanig niet worden tegengeworpen aan de eerste geïntimeerde.

Anders dan de eerste rechter is het Hof van oordeel dat er ook in dit opzicht aanleiding bestaat tot aanstelling van een deskundige met opdracht zoals hierna bepaald.

5.2. Aangaande het incidenteel beroep van de eerste geïntimeerde.

5.2.1. Anders dan de eerste rechter is het Hof ook van oordeel dat uit niets blijkt dat de eerste geïntimeerde te kwader trouw of lichtzinnig zou zijn overgegaan tot dagvaarding tot gedwongen tussenkomst en vrijwa-

ring van de tweede geïntimeerde. Dat de voorwaarden voor toekenning van een schadevergoeding wegens tergend of roekeloos geding zouden vervuld zijn, is derhalve niet bewezen. De oorspronkelijke tegenvordering van de tweede geïntimeerde strekkende tot toekenning ten laste van de eerste geïntimeerde van een dergelijke schadeloosstelling, wordt bijgevolg afgewezen als ongegrond. Het bestreden vonnis wordt in dat verband hervormd.

5.3. Aangaande het (zelfstandig) hoger beroep van de tweede geïntimeerde.

5.3.1. Gelet op hetgeen hierboven onder nummer 5.2.1 reeds werd uiteengezet, wordt dat hoger beroep als ongegrond afgewezen.

5.4. Aangaande de vordering van de appellante tot gemeen- en tegenstelbaarverklaring van het arrest aan de tweede geïntimeerde.

5.4.1. De tweede geïntimeerde is partij in het geding in hoger beroep. De appellante is ertoe gerechtigd tussenvorderingen te stellen tegen de andere procespartijen. De ontvankelijkheid, noch de gegrondheid van de (nieuwe) tussenvordering van de appellante strekkende tot gemeen- en tegenstelbaarverklaring van het arrest aan de tweede geïntimeerde wordt betwist. Die tussenvordering wordt bijgevolg toegekend.

OM DIE REDENEN,**HET HOF,**

Beslissend op tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep van de appellante, voor zover gericht tegen de eerste geïntimeerde, het incidenteel beroep van de eerste geïntimeerde en het (zelfstandig) hoger beroep van de tweede geïntimeerde, ontvankelijk;

Verklaart het hoger beroep van de appellante, voor zover gericht tegen de tweede geïntimeerde, niet ontvankelijk;

Wijst het (zelfstandig) hoger beroep van de tweede geïntimeerde af als ongegrond;

Verklaart het hoger beroep van de appellante, voor zover gericht tegen de eerste geïntimeerde, en het incidenteel beroep van de eerste geïntimeerde gegrond als volgt;

Hervormt het bestreden vonnis als volgt;

Alvorens nader ten gronde te oordelen over de wederzijdse vorderingen van de appellante en de eerste geïntimeerde, stelt aan als deskundigen:

1. de heer _____, te _____
(tel. _____),

met opdracht de partijen te aanhoren, kennis te nemen van hun bundels, en alle nodige of nuttige inlichtingen in te winnen, zelfs bij derden, om in een gemotiveerd en onder eed bevestigd verslag, neer te leggen ter griffie van dit Hof binnen de vier maanden na de aanvaarding van zijn opdracht:

- de takel, voorwerp van het Belgisch octrooi nr. 1000710A4 (indieningsnummer 8700849) te beschrijven;
- de feitelijke elementen aan te duiden die het Hof moeten toelaten uit te maken of die takel al dan niet voldoet aan de voorwaarden voor octrooibescherming in de zin van de Wet van 28.3.1984 op de uitvindingsoctrooien, meer bepaald van de art. 2 e.v. van deze Wet, en inzonderheid aan de vereisten van uitvinding en nieuwigheid;
- verder alle nuttige inlichtingen te verschaffen aan de partijen en te antwoorden op alle terzake dienende vragen die hem door de partijen in het kader van de uitvoering van deze opdracht mochten worden gesteld,

dit alles met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 962 e.v. Ger. W. en art. 6 E.V.R.M., hetgeen onder meer inhoudt dat

- alle verrichtingen tegensprekelijk dienen te gebeuren en alle partijen dienen opgeroepen te worden om daaraan deel te nemen, tenzij de partijen hem hiervan uitdrukkelijk zouden vrijstellen, gelet op het uiterst technisch karakter van sommige verrichtingen;
- een voorverslag, omvattende alle elementen van de besluitvorming én een ontwerp van besluiten, zal dienen opgemaakt te worden, dat aan alle partijen in voorlezing dient verstuurd te worden, met redelijke termijn (vier weken) voor het formuleren van opmerkingen;
- het eindverslag elke tijdige opmerking van de partijen, geformuleerd na de toezending van het voorverslag, dient te beantwoorden;

en met dien verstande dat voor recht wordt gezegd dat, bij toepassing van art. 973 Ger. W., het deskundigenonderzoek zal doorgaan onder toezicht van de rechter, zodat de deskundige, na zijn opdracht te hebben aanvaard, gehouden is bij gewone brief het Hof in te lichten van de in werkingsstelling door de partijen en van het verloop van de expertiseverrichtingen, alsook ervoor zorg te dragen het definitief verslag binnen de toegekende termijn neer te leggen; en dat, in geval van niet naleving van deze termijn het, krachtens art. 975 Ger. W., aan de deskundige behoort om bij een met redenen omkleed schrijven om verlenging van de termijn te verzoeken;

2. mevrouw _____, bedrijfsrevisor, met kantoor te _____

met opdracht de partijen te aanhoren, kennis te nemen van hun bundels, en alle nodige of nuttige inlichtingen in te winnen, zelfs bij derden, om in een gemotiveerd en onder eed bevestigd verslag, neer te leggen ter griffie van dit Hof binnen de vier maanden na de aanvaarding van zijn opdracht:

- de schade te beschrijven en te ramen, van welke aard ook, die de appellante heeft geleden ingevolge het verlies van de rechten verbonden aan het Belgisch octrooi nr. 1000710A4;
- verder alle kosten verbonden aan het bekomen van het octrooi en het in stand houden ervan te beschrijven en te begroten;
- tenslotte alle nuttige inlichtingen te verschaffen aan de partijen en te antwoorden op alle terzake dienende vragen die hem door de partijen in het kader van de uitvoering van deze opdracht mochten worden gesteld,

dit alles met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 962 e.v. Ger. W. en art. 6 E.V.R.M., hetgeen onder meer inhoudt dat

- alle verrichtingen tegensprekelijk dienen te gebeuren en alle partijen dienen opgeroepen te worden om daaraan deel te nemen, tenzij de partijen hem hiervan uitdrukkelijk zouden vrijstellen, gelet op het uiterst technisch karakter van sommige verrichtingen;
- een voorverslag, omvattende alle elementen van de besluitvorming én een ontwerp van besluiten, zal dienen opgemaakt te worden, dat aan alle partijen in voorlezing dient verstuurd te worden, met redelijke termijn (vier weken) voor het formuleren van opmerkingen;
- het eindverslag elke tijdige opmerking van de partijen, geformuleerd na de toezending van het voorverslag, dient te beantwoorden;

en met dien verstande dat voor recht wordt gezegd dat, bij toepassing van art. 973 Ger. W., het deskundigenonderzoek zal doorgaan onder toezicht van de rechter, zodat de deskundige, na zijn opdracht te hebben aanvaard, gehouden is bij gewone brief het Hof in te lichten van de in werkingstelling door de partijen en van het verloop van de expertiseverrichtingen, alsook ervoor zorg te dragen het definitief verslag binnen de toegekende termijn neer te leggen; en dat, in geval van niet naleving van deze termijn het, krachtens art. 975 Ger. W., aan de deskundige behoort om bij een met redenen omkleed schrijven om verlenging van de termijn te verzoeken;

Verklaart de oorspronkelijke tegenvordering van de tweede geïntimeerde tegen de eerste geïntimeerde strekkende tot toekenning van een schadevergoeding wegens tergend of roekeloos geding, ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis voor het overige, met uitzondering van de uitspraak over de gedingkosten, behalve deze over de kosten verbonden aan de procedure tot gedwongen tussenkomst en vrijwaring die behouden blijft;

Verklaart dit arrest gemeen en tegenstelbaar aan de tweede geïntimeerde;

Verzendt de zaak met het oog op haar verdere afhandeling naar de bijzondere rol;

Schort de uitspraak over de (overige) gedingkosten op.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van **NEGENENTWINTIG JANUARI TWEEDUIZEND EN ZEVEN,**

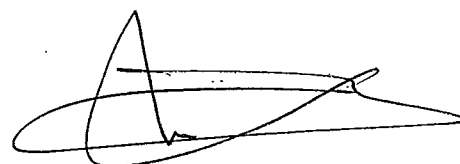
waar aanwezig waren:

M. BERTRAND
M. BLEYENBERGH
B. CATTOIR
C. DE WINTER

Voorzitter
Raadsheer
Raadsheer
Griffier

C. DE WINTER

B. CATTOIR

M. BLEYENBERGH

M. BERTRAND